

ČESKÁ REPUBLIKA

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobce **YOLT Services s. r. o.**

sídlem Sokolská 1605/66, 120 00 Praha 2 – Nové Město

zastoupený advokátem JUDr. Michalem Kačmaříkem

sídlem Poštovní 39/2, 728 95 Ostrava

proti

žalovanému **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, územní pracoviště v Opavě**

sídlem Masarykova třída 310/2, 746 01 Opava

Shodu s prvopisem potvrzuje

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 3007990/17/3216-80542-802538, č. j. 3008240/17/3216-80542-802538, č. j. 3008042/17/3216-80542-802538, č. j. 3008306/17/3216-80542-802538, č. j. 3007853/17/3216-80542-802538, č. j. 3007345/17/3216-80542-802538 a č. j. 3008170/17/3216-80542-802538, všechna ze dne 29. 8. 2017, ve věci zastavení daňové exekuce na příkazání pohledávky z účtu,

takto :

I. Řízení vedená u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Af 132/2017, sp. zn. 22 Af 133/2017, sp. zn. 22 Af 134/2017, sp. zn. 22 Af 135/2017, sp. zn. 22 Af 136/2017, sp. zn. 22 Af 137/2017 a sp. zn. 22 Af 138/2017 **se spojují** ke společnému projednání a rozhodnutí. Spojené řízení **bude** nadále **vedeno** pod sp. zn. 22 Af 132/2017.

II. Žaloby **se zamítají**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanými žalobami domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2017 č. j. 3007990/17/3216-80542-802538, č. j. 3008240/17/3216-80542-802538, č. j. 3008042/17/3216-80542-802538, č. j. 3008306/17/3216-80542-802538, č. j. 3007853/17/3216-80542-802538, č. j. 3007345/17/3216-80542-802538 a č. j. 3008170/17/3216-80542-802538, kterými bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu žalobce na zastavení daňové exekuce na příkazání pohledávky z účtu, která byla nařízena dne 27. 2. 2017 exekučním příkazem č. j. 630630/17/3216-80542-800773, č. j. 631006/17/3216-80542-800773, č. j. 630765/17/3216-80542-800773, č. j. 631758/17/3216-80542-800773, č. j. 630765/17/3216-80542-800773, č. j. 630828/17/3216-80542-800773, a dne 8. 6. 2017 exekučním příkazem č. j. 2386149/17/3216-80542-800773.
2. Žalobce v podaných žalobách namítá, že žalovaný pochybil, když zamítl jeho návrhy na zastavení exekuce i přes skutečnost, že k jejímu nařízení nebyly splněny zákonem stanovené podmínky. Konkrétně namítá, že správce daně nepostupoval v souladu se zásadou přiměřenosti obsažené v § 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „d. ř.“), čímž zapříčinil nezákonnost napadených rozhodnutí, jelikož v rámci daňového řízení nevolil ty pro subjekt nejméně zatěžující nástroje při správě daní, a tento svůj názor žalobce dokládá i nálezem Ústavního soudu ze dne 6. 12. 2006, sp. zn. IV ÚS 48/05. Dle žalobce správce daně nešetřil jeho práva a zájmy, jelikož mu v době vydání exekučního příkazu mělo být jasné, že s tímto postupem žalobce jako daňový subjekt nesouhlasí, což dává najevo i svou procesní aktivitou, kterou se snaží

Shodu s prvopisem potvrzuje

zpochybnit existenci daňové povinnosti. V důsledku tohoto měl žalovaný postupovat dle § 181 odst. 2 d. ř. a daňovou exekuci zastavit.

3. Žalobce rovněž namítá, že žalovaný pochybil, když jeho návrhy na zastavení daňové exekuce zamítl, jelikož samotné exekuční příkazy byly vydány na základě zajišťovacího příkazu vydaného k zajištění úhrady neexistující daňové povinnosti. Zajišťovací příkazy měly být dle žalobce rovněž vydány i přes to, že neexistovala odůvodněná obava z nedobytnosti či obtížné dobytnosti daně.
4. Žalobce dále namítá, že žalobami napadená rozhodnutí nebyla řádně odůvodněna, nesplňují především požadavky zakotvené v § 102 odst. 3 d. ř. Ke specifikaci těchto požadavků žalovaný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 30. 10. 2008, č. j. 7 Afs 24/2008-63, rozsudek NSS ze dne 17. 5. 2007, sp. zn 7 As 13/2006, a nález Ústavního soudu ze dne 16. 7. 2013, sp. zn I. ÚS 1794/10.
5. Závěrem svých žalob žalobce poukazuje na to, že mu postupem žalovaného, konkrétně pak nedostatečným odůvodněním rozhodnutí, byla odepřena spravedlnost a bylo omezeno jeho právo na spravedlivý proces, garantované mu čl. 36 Listiny základních práv a svobod, a proto navrhuje, aby Krajský soud svým rozsudkem napadená rozhodnutí zrušil.
6. Žalovaný ve svém vyjádření nejdříve stručně shrnul průběh dosavadního řízení a poté se vyjádřil k jednotlivým žalobním námitkám. K námitce, že v řízení mělo být postupováno dle § 181 odst. 2 d. ř., žalovaný uvádí, že pro tento postup nebyl důvod. V době vydání exekučních příkazů i následných rozhodnutí o návrzích na zastavení daňové exekuce existoval zákonný exekuční titul, konkrétně vykonatelný zajišťovací příkaz. K samotnému exekučnímu titulu žalovaný uvedl, že tento není předmětem soudního přezkumu a je tedy nadbytečné se jím zabývat. K námitce, že napadená rozhodnutí nebyla dostatečně odůvodněna, žalovaný uvádí, že tato rozhodnutí byla odůvodněna tak, jak je u tohoto typu rozhodnutí obvyklé a toto považuje za dostatečné. Podotýká, že lze očekávat, že odlišné typy správních rozhodnutí s sebou nesou odlišné požadavky na kvalitu odůvodnění, avšak je toho názoru, že tato byla v napadených rozhodnutích, vzhledem k jejich typu, plně dodržena. K námitce, že žalovanému bylo omezeno právo na spravedlivý proces žalovaný uvádí, že již samotná skutečnost, že napadená rozhodnutí jsou nyní soudně přezkoumávána, je důkazem, že k omezení tohoto práva u žalobce nedošlo. Závěrem žalovaný konstatuje, že žaloba je bezpředmětná a nedůvodná a navrhuje ji zamítnout pro nedůvodnost.
7. Protože žaloby směřovaly proti rozhodnutím téhož žalovaného ve skutkově souvisejících věcech, žalovaný svá rozhodnutí obdobně odůvodnil a žalobce proti nim uplatnil tytéž žalobní body, byly splněny podmínky § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) pro spojení řízení o předmětných žalobách ke společnému projednání (výrok I. rozsudku).
8. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující. Dne 15. 2. 2017 byly na úhradu daňové povinnosti daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2010 až 2015 vydány zajišťovací příkazy č. j. 484550/17/3216-80542-802538, č. j. 484661/17/3216-80542-802538, č. j. 484607/17/3216-80542-802538, č. j. 484791/17/3216-80542-802538, č. j. 484923/17/3216-80542-802538, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje

- 485036//17/3216-80542-802538 a č. j. 485094/ 17/3216-80542-802538, které se staly vykonatelnými 25. 2. 2017. Soudu je z jeho úřední činnosti známo, že tyto zajišťovací příkazy byly předmětem soudního přezkumu v rámci řízení vedeného pod sp. zn. 22 Af 64/2017 a byly rozsudkem ze dne 22. 2. 2018, č. j. 22 Af 64/2017-42, zrušeny pro nezákonnost.
9. Na základě těchto vykonatelných zajišťovacích příkazů vydal žalovaný dne 27. 2. a 8. 6. 2017 exekuční příkazy k vymožení nedoplatku zajištěné daně č. j. 630630/17/3216-80542-800773, č. j. 631006/17/3216-80542-800773, č. j. 630765/17/3216-80542-800773, č. j. 631758/17/ 3216-80542-800773, č. j. 630765/17/3216-80542-800773, č. j. 630828/17/3216-80542-800773, a dne 8. 6. 2017 exekuční příkaz č. j. 2386149/17/3216-80542-800773, které nabyly právní moci 7. 3. 2017, resp. 22. 6. 2017. Proti těmto exekučním příkazům brojil dne 31. 7. 2017 žalobce podáním, které bylo žalovaným vyhodnoceno jako návrh na odklad daňové exekuce a zároveň jako návrh na zastavení daňové exekuce. Dne 29. 8. 2017 vydal žalovaný rozhodnutí, kterými návrh žalobce na zastavení daňové exekuce zamítl a tato rozhodnutí žalobce později napadl žalobou ve správním soudnictví.
 10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
 11. Podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
 12. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba podle § 65 nepřijatelná, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon.
 13. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
 14. Podle § 5 d. ř. správce daně postupuje při správě daní v souladu se zákony a jinými právními předpisy, uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena a šetří práva a právem chráněné zájmy daňových subjektů a třetích osob v souladu s právními předpisy a používá při vyžadování plnění jejich povinností jen takové prostředky, které je nejméně zatěžují a ještě umožňují dosáhnout cíle správy daní.
 15. Podle § 102 odst. 3 d. ř. v odůvodnění rozhodnutí správce daně uvede důvody výroku nebo výroků rozhodnutí a informaci o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami uplatněnými příjemcem rozhodnutí.

16. Podle § 181 odst. 2 písm. a) správce daně na návrh příjemce exekučního příkazu nebo z moci úřední daňovou exekuci zcela nebo zčásti zastaví, pokud pro její nařízení nebyly splněny zákonné podmínky.
17. Krajský soud se v první řadě zabýval otázkou přípustnosti podaných žalob. Žalobce zde správně poukazuje na ust. § 181 odst. 4 d. ř., ze kterého vyplývá, že proti žalobou napadeným rozhodnutím nelze uplatnit opravné prostředky. Za takové situace je podání žaloby podle § 65 přípustné, což vyplývá z dikce zákona i z konstantní judikatury NSS např. v rozsudku ze dne 6. 4. 2017, č. j. 1 Afs 4/2017-40, a dalších.
18. Krajský soud se neztotožnil s námitkou žalobce, že žalobně napadená rozhodnutí žalovaného jsou nezákonná, protože odporují zásadám uvedeným v § 5 d. ř. Porušení zásady přiměřenosti ze strany žalovaného spatřuje žalobce v postupu, který vyústil vydáním exekučních příkazů, jelikož tento dostatečně nešetřil jeho práva. Krajský soud však nemůže přijmout argument žalobce, že žalovaný pochybil proto, že nezohlednil intenzivní procesní aktivitu žalobce, který ke své obraně hojně využíval prostředků a práv, která mu přiznává daňový řád. Tato úvaha nenachází oporu v zákoně. § 109 a následující d. ř. upravuje režim odvolání podle daňového řádu a v odst. 5 stanoví, že odvolání podle daňového řádu obecně nemá odkladný účinek, pokud zákon nestanoví jinak. Zákonodárce si tedy vymínil možnost přiznat procesní aktivitě daňového subjektu v určitých typech řízení odkladný účinek, avšak odvolání proti zajišťovacím příkazům odkladný účinek přiznán nebyl. Žalovaný tedy za situace, kdy existuje vykonatelný exekuční titul, přistoupil k vydání exekučních příkazů, jelikož v době jejich vydání neexistovala žádná zákonná překážka, která by jejich vydání bránila. Z žalobní námitky dále není patrné, jaký jiný postup měl správce daně za těchto okolností zvolit, kdy zbylá část námitky včetně odkazu na judikaturu Ústavního soudu směřuje proti postupu při stanovení a výběru daní, který však není předmětem tohoto soudního přezkumu.
19. Krajský soud opětovně připomíná to, co uvedl již ve věci žalobcova řízení, vedeném u podepsaného soudu pod. sp. zn. 22 Af 82/2017, v němž se domáhal zrušení exekučního příkazu: V exekučním řízení není místo pro přezkum materiální správnosti exekučních titulů (srov. nálezy bývalého československého Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 1927, publ. pod č. Boh. A 6903/1927, rozsudek NSS č. j. 1 Afs 47/2004-75 ze dne 24. 11. 2004, rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 2 Afs 81/2004-54 ze dne 26. 10. 2005, publ. pod č. 791/2006 Sb. r. NSS, rozsudek NSS č. j. 4 Afs 1/2017-193 ze dne 24. 3. 2017 či rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 9 Af 83/2014-101 ze dne 13. 12. 2017). Proto co do námitek, které směřují proti zajišťovacím příkazům jakožto exekučním titulům a jejich zákonnosti, konstatuje Krajský soud ve shodě s žalovaným, že tyto nejsou v řízení o rozhodnutí o návrhu na zastavení daňové exekuce předmětem přezkumu, a tedy se jimi nebude věcně zabývat.
20. Co se týče námitky nesprávného či neúplného odůvodnění žalovaných rozhodnutí, Krajský soud dospěl k názoru, že ani tato není důvodná. Předně je třeba konstatovat, že žalobce se v žalobní námitce omezil toliko na tvrzení nedostatečnosti odůvodnění správních rozhodnutí a hojné odkazy na tuzemskou judikaturu, avšak neuvedl, v čem konkrétně spatřuje nedostatky napadených rozhodnutí, které měly vyvolat jejich nezákonnost. Obecné náležitosti odůvodnění rozhodnutí podle daňového řádu jsou stanoveny

odst. 3. Krajský soud má za to, že žalovaná rozhodnutí těmito požadavkům plně vyhovují, žalovaný v nich rekapituloval dosavadní průběh řízení včetně zdůvodnění výroku a plně se vypořádal s námitkami, které žalobce uvedl ve svém návrhu na zastavení daňové exekuce. Co se týče odůvodnění samotných rozhodnutí v exekučním řízení, Krajský soud se ztotožňuje s argumentací žalovaného, že nároky na odůvodnění správních rozhodnutí se různí dle jejich povahy a závažnosti a v případě rozhodnutí v exekučním řízení se jedná o rozhodnutí, která nestojí samostatně, ale pouze navazují na rozhodnutí, která jsou exekučními tituly. Za těchto okolností nelze přisvědčit tvrzení žalobce, že napadená rozhodnutí jsou nezákonná z důvodu absence řádného odůvodnění.

21. Nad rámec žalobních tvrzení Krajský soud uvádí, že je mu z vlastní činnosti známo, že dne 22. 2. 2018 došlo na základě žaloby podané žalobcem k vydání rozsudku č. j. 22 Af 64/2017-42, kterým byly zrušeny zajišťovací příkazy č. j. 484550/17/3216-80542-802538, č. j. 484661/17/3216-80542-802538, č. j. 484607/17/3216-80542-802538, č. j. 484791/17/3216-80542-802538, č. j. 484923/17/3216-80542-802538, č. j. 485036/17/3216-80542-802538 a č. j. 485094/17/3216-80542-802538. Následkem rozhodnutí soudu tedy došlo k zániku exekučních titulů pro nyní přezkoumávaná rozhodnutí. Tato skutečnost však nemá na posouzení věci vliv, neboť soud při přezkumu rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Zrušení exekučního titulu je sice důvodem pro zastavení exekuce, ale *pro futuro*.
22. Vzhledem k tomu, že žádná z žalobních námitek, které žalobce v žalobě uvedl, není důvodná, soud žaloby v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
23. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalovanému, který měl ve věci úspěch, nevznikly v souvislosti s tímto řízením podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Proti výrokům II. a III. tohoto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 26. června 2018

Mgr. Jiří Gottwald

Shodu s prvopisem potvrzuje

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje